

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 17 listopada 2011 r.

DOLiS/DEC-983/11/55501, 55514

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2 w związku z art. 7 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Zakładowej Organizacji Związkowej, na żądanie przez K. Sp. z o.o., imiennej listy pracowników korzystających z obrony ww. związku,

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (zwanego dalej również Generalnym Inspektorem) wpłynęło pismo Zakładowej Organizacji Związkowej (zwanej dalej Związkiem), w którym wniesiono o wydanie „decyzji administracyjnej nakazującej pracodawcy zaprzestania praktyki polegającej na pozyskiwaniu informacji o osobach korzystających z obrony związku zawodowego w formie listy imiennej”. W przedmiotowym piśmie podniesiono, iż K. Sp. z o.o. (zwana dalej Spółką), zażądała od Związku imiennej listy osób objętych ochroną związkową.

Z materiału dowodowego przedmiotowej sprawy wynika, że dwukrotnie, za pismami z dnia [...] maja 2007 r. i [...] grudnia 2008 r. Spółka, powołując się na art. 30 ust. 2¹ ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 854 z późn. zm.), zwróciła się o przekazanie listy pracowników objętych obroną Związku. Spółka w złożonych wyjaśnieniach wskazała, iż działania, których dotyczy złożona przez Związek skarga podejmowane były „w celu ustalenia liczby członków związku, od której zależą uprawnienia związku oraz w celu realizacji obowiązku wynikającego z art. 30 ust. 2 [1] ustawy o związkach zawodowych”.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie Generalny Inspektor w dniu 23 czerwca 2009 r. wydał decyzję (znak: DOLiS/DEC-559/09/22781,22787), nakazującą Spółce usunięcie uchybień przy przetwarzaniu danych osobowych pracowników

poprzez pozyskiwanie informacji o osobach korzystających z obrony Związku, jedynie w sytuacji, gdy przepisy prawa pracy przewidują w stosunku do tych osób współdziałanie pracodawcy z zakładową organizacją związkową w indywidualnych sprawach ze stosunku pracy, zgodnie z art. 23² ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 z późn. zm.).

W ustawowym terminie Spółka złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej ww. decyzją. Po ponownym rozpatrzeniu sprawy Generalny Inspektor wydał w dniu 25 listopada 2009 r. decyzję administracyjną (znak: DOLiS/DEC-1182/09/43667,43669), mocą której utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję.

W dniu [...] stycznia 2010 r. (w ustawowym terminie) do Biura Generalnego Inspektora wpłynęła skarga Spółki do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na ww. decyzję z dnia 25 listopada 2009 r., w której wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie na rzecz skarżącego kosztów postępowania według norm przepisanych.

W wyniku rozpatrzenia skargi Spółki na ww. rozstrzygnięcie Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wydał w dniu [...] kwietnia 2010 r. wyrok (znak: [...]) uchylający zaskarżoną decyzję oraz utrzymaną nią w mocy decyzję poprzedzającą, określający, iż zaskarżona decyzja nie podlega wykonaniu w całości oraz zasądzający od Generalnego Inspektora na rzecz Spółki kwotę 557 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

W ww. wyroku Wojewódzki Sąd Administracyjny wskazał, iż skarga Spółki zasługuje na uwzględnienie, jednakże z innych przyczyn, niż podniesione w skardze. Wskazał bowiem, iż analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, że nie doszło do przetwarzania danych osobowych. Cyt. „bezsprzeczne jest, że nie doszło jeszcze do utrwalenia, przechowywania, opracowania, zmieniania, udostępniania i usuwania danych osobowych. Natomiast do rozważenia pozostała kwestia, czy żądanie przez Spółkę przedmiotowych danych osobowych, wyczerpało zbieranie danych, skoro nie wiadomo i organ tego nie wyjaśnił, czy Spółka miała rzeczywistą wolę dane te przetwarzać.” Ponadto, w ww. orzeczeniu Sąd wskazał cyt. „konieczną przesłanką wydania nakazu jest stwierdzenie, iż doszło do naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych. Zdaniem Sądu, w rozpoznawanej sprawie przesłanka ta nie zaistniała, co oznacza, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych w sposób niezasadny wydał, na podstawie art. 18 ust. 1 powołanej ustawy, nakaz usunięcia przez Spółkę uchybień, których nie było. Nie doszło bowiem do przekazania Spółce żądanych danych osobowych, a tym samym Spółka nie przetwarzała danych osobowych z naruszeniem przepisów o ochronie danych osobowych.”

Od powyższego wyroku Generalny Inspektor złożył skargę kasacyjną, zarzucając naruszenie przepisów postępowania, co miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 145 § 1 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), poprzez jego niewłaściwe zastosowanie skutkujące niezasadnym uchyleniem zaskarżonej decyzji Generalnego Inspektora z dnia 25 listopada 2009 r. (znak: DOLiS/DEC-1182/09/43667,43669) i poprzedzającej ją decyzji z dnia 23 czerwca 2009 r. (znak: DOLiS/DEC-559/09/22781,22787), wobec błędnego przyjęcia, iż w niniejszej sprawie nie doszło do przetwarzania danych, o którym mowa w art. 7 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej również ustawą, w związku z czym organ ochrony danych osobowych błędnie zastosował art. 18 ust. 1 ustawy i wydał decyzję nakazującą usunięcie uchybień w procesie przetwarzania danych

oraz naruszenie prawa materialnego, o którym mowa w art. 145 § 1 pkt 1 lit. a ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, tj. art. 7 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych przez jego błędną wykładnię i w konsekwencji uznanie, iż w niniejszej sprawie nie doszło do przetwarzania danych.

Wyrokiem z dnia [...] czerwca 2011 r. (sygn. akt [...]) Naczelny Sąd Administracyjny oddalił skargę kasacyjną Generalnego Inspektora od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. W uzasadnieniu wyroku Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że „W niniejszej sprawie bezspornym jest, że Spółka K., powołując się na regulację zawartą w art. 30 ust. 2¹ ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych, wystąpiła do organizacji związkowej, o nadesłanie listy imiennej pracowników objętych ochroną związku». Niesporne również jest, że wnioskowane dane nie zostały jej przekazane. W sprawie nie doszło zatem do przetwarzania jakichkolwiek danych osobowych w rozumieniu art. 7 pkt.2 u.o.d.o. Nie zostały spełnione przesłanki do zastosowania przez GODO środków przewidzianych w art.18 ust.1 u.od.p., a tym samym skierowany do Spółki nakaz pozbawiony był uzasadnienia faktycznego”. Naczelny Sąd Administracyjny uznał, że Sąd I instancji prawidłowo zinterpretował art. 7 pkt 2 ustawy oraz właściwie zastosował ten przepis i art. 18 ust. 1 ustawy. Uznał ponadto, że nie może być również mowy o złamaniu art. 145 § 1 pkt 1 lit. c ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, gdyż skoro w sprawie nie doszło do przetwarzania danych osobowych, to nie zachodziły przesłanki do zastosowania środków przewidzianych w art. 18 ust. 1 ustawy, a tym samym decyzje wydane na tej podstawie podlegały uchyleniu.

Mając na uwadze brzmienie art. 153 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, zgodnie z którym ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w orzeczeniu sądu wiążą w sprawie ten sąd oraz organ, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania było przedmiotem zaskarżenia, wskazać należy, że stosownie do postanowień art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), zwanej dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. Analiza przepisu art. 105 § 1 Kpa wskazuje, iż postępowanie administracyjne nie może toczyć się w sytuacji, gdy w jego toku przestał istnieć jego przedmiot, bądź też przedmiot ten nie istniał już przed wszczęciem postępowania. W doktrynie wskazuje się, że: „Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi się w art. 105 § 1, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym” (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H. Beck, Warszawa 2004, s. 478). Zauważyć w tym miejscu należy, iż zgodnie z dokonaną przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia [...] czerwca 2011 r. (sygn. akt [...]) oceną, w niniejszej sprawie nie doszło do przetwarzania danych osobowych w rozumieniu art. 7 pkt 2 ustawy, zgodnie z którym ilekroć w ustawie jest mowa o przetwarzaniu danych - rozumie się przez to jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a

zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. Wobec powyższego nie można wydać merytorycznej decyzji administracyjnej w sprawie, co tym samym determinuje zasadność uznania, iż spełnione zostały przesłanki umorzenia postępowania przewidziane przepisem art. 105 § 1 Kpa.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Stronie, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, w związku z art. 127 § 3 i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).